

Introduction

I love the wilderness. There is nothing that brings me closer to the unpolished awareness of beauty, life and its fragility. I have often stood in awe of nature – stripped of all unnecessary distractions that interrupt my inner connection with God, propelling me to humbly worship my Creator.

At the same time, I can find myself reflecting on how the mystery of following ancient trails can seem daunting to many people living in the 21st century. But in the physical world, as well as the spiritual, there is always a way to be found. There is a path for you to follow.

There is a way of life in our spiritual wilderness: His name is Jesus. And, thankfully, in that wilderness, which can be tricky and full of challenges, there is a trail called grace, and it will lead you home.

Introduktion

Jag älskar vildmarken. Det finns ingenting som för mig närmare den opolerade upplevelsen av skönhet, livet och dess bräcklighet. Jag har ofta stått berörd av storheten i skapelsen, befriad från onödiga distraktioner som stör mitt samtal med Gud och det som inspirerar mig att tillbe Skaparen.

Samtidigt kan jag reflektera över hur mysteriet med att vandra på gamla eller okända stigar kan verka skrämmande för många som lever på 2000-talet. Men i den fysiska världen, såväl som i den andliga, finns det hjälp att vandra rätt. Det finns en väg för dig att följa.

Det finns ett sätt att leva och hitta rätt i en andlig vildmark: den vägen heter Jesus. Tack och lov finns det också i den terräng som kan vara väl så snårig och fylld av utmaningar, en stig som för dig tillbaka till Jesus – den stigen heter nåd.